

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Dominica de Passione, & Hebdomada maiori. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40262

De Dominica de Passione, & Hebdomada maiori. VII.

IN primis Vesperis Dominicæ de Passione velantur Cruces & Imagines, *ex Cerim. Episc.* lib. 2. c. 20 hoc est ante Vespertas; velum autem non debet habere secum aliam imaginem: & illud velum, quo teguntur Cruces, sit potius violaceū quām nigrum (albus nequaquam) nisi aliud statuatur infra. quo ritu significatur, iam Christum non in palam ambulasse apud Iudeos hoc tempore, & abscondisse se, vt in Evangelio Dominicæ dicitur.

2 *Ruper. lib. 5. cap. 1.* probat, verisimiliter in Vesperis Sabbati ante Dominicam de Passione coactum fuisse Concilium aduersus Iesum; ideoque mœstitia maior cōuenit Ecclesiasticis Officijs: & hinc in Introitu tacetur *Gloria Patri* apud quosdam, inquit ille; sed *Ordo Rom.* exp̄sē omittit, vt & nos humilitati studentes omittamus excelsa nostra, ait *Alcuin.*

3 Omittitur etiam *Indica me Deus.* ita *Gemma lib. 4. cap. 117.* & quia Officia huius Dominicæ sunt media inter dies Quadragesimæ & sequentes de Passione, ideo fortè dicta est ab *Ord. Rom.* Dominicæ mediana, vti etiam à *Gelaſio Dift. tit. preced. num. 15. citata.*

4 De duabus Orationibus, non tribus, & de Praefatione de Cruce diximus in 1. par. *Rubr. tit. 9. & 12. pagina 26. & 41.* testatur autem *Micrologus cap. 50.* Praefationem de Cruce non dici solitam ante Palmas, qui mos durauit usque ad Pium V. à quo statuta est Praefatio de Cruce ab ipsa Dominica de Passione.

5 In Sabbato ante Palmas Officium non est Gregorianum, *ex Amal.*

lib. 1. cap. 9. tamen congruum legitur Euangelium, in quo habetur, quod in crastinum turbæ obuiantur Christo; ergo, quæ narrantur initio, convergunt hac die. Officium Missæ, hoc est Introitus, Graduale, Offertorium, & Communio, sunt de Feria 6. præcedenti; quia olim Sabbatum vacans dicebatur, in quo Papa eleemosinas dabat.

6 Dominica Palmarum dicta est in *Ord. Rom.* Palmarum, siue Florum, siue Ramorum, Hosanna, Pascha pentum, siue competentium, id est simile pententium Symbolum ante Baptismum, *ex Alcuino, & Capitolarium,* quia in hac die lauabantur capita vngendorum in Sabbato Sancto, *ex Isid. lib. 1. cap. 27.* item Hebdomada maior, apud Chrysost. Hom. 30. in cap. 10. Gen. quo nomine eam vocat etiam Clus. lib. 8. *Conf. 39.* vel quia in ea maxima parsimonia, vel quia in ea Officium maius celebratur, *Ordo Roman.* addit. *Microlog. cap. 52.* Maiorem dici, ob factissimum Dominicæ Passionis sacramentum. *Idem Chrysost.* appellat Magnam, quia magna, inquit, & ineffabilia bona in ea contigerunt. Item appellatur Indulgentiæ, ob penitentes absoluendos publicè, *Honor.* in Gem. libro 3. cap. 72. Item Pœnosa, & Sancta, ob Christi passionem, & impios iustificatos, *Durand. lib. 6. cap. 67.* Authentica, in Officio Ambrosiano, & dicitur etiā Ultima à S. Ambroſ. Epist. 31, quia ultima est Quadragesimæ.

In benedictione Ramorum Rubricas attinge Missalis, quibus addemus alias minutiores de more.

7 Com.

7 Completa Tertia, & facta aspersione aquæ, more solito, Sacerdos induitus pluuiiali violaceo, vel sine casula, cum ^a ministris similiter induitis, ^b procedit ad benedicendum ramos palmarum, & olinarum, siue altarum arborum, ^c in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positos. Et primo cantatur à Choro Antiphona.

Benedictionis Palmariæ mentio est anno 877. apud Baron. sub Ioanne VIII.

Alpersio aquæ, de qua Rubr. fit i Sacerdote statim ac venerit ante Altare.

Acolythi ante aspersione aquæ deponant candelabra super Credentia.

a Ministris similiter induitis.] Hoc est simili colore, sed sine Dalmaticis, cum Casulis plicatis, vel in albâ, iuxta supradicta tit. 19. num. 6. & 7. par. 1. pag. 68. & 70. Manipulos autem in hoc casu Ministri portant, quia cantaturi sunt Epistolam & Euangelium.

b Procedit ad benedicendum.] De Sacrificia iam venit Celebrans, præce-

dentibus Acolythis cum candelabris, vt ante Missam, sine Thuriferario, & cum Ministris, capite cooperto, hinc inde à latere Celebrantis, vt in simili casu Cerimon. Episcop. lib. 1. cap. 15. & lib. 2. cap. 30. & 31. quia Pluuiale habet. Quare verbum procedit hoc loco non significat motum localem à Sacrificia, sed quod, finita aspersione, prosequitur benedictionem Palmarum, ascendendo ad Altare, quod osculatur in medio, & deinde in cornu Epistolæ cantando, vt in Missali.

c In medio ante Altare.] Ita Ordo Romanus, sed est commodius, quod ad cornu Epistolæ ponantur Palmæ & rami.

8 Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missæ Ferialis, Dominus vobiscum.

Non diducit manus, sed iunctas eas teneat, etiâ ad Oremus, & ad Orationes; quia sumus extra Missam. & Ministri

pares sint Celebranti hinc inde, vt, quando erit opus, cōmodius Diaconus eleuet fimbriam Pluuiialis à dextris.

9 Postea Subdiaconus in loco solito cantat sequentem Lectionem in tono Epistolæ, & in fine osculatur manum Sacerdotis.

Eadē prorsus facit quæ pro Epistola Missæ; in cuius fine non tamen defert librū Celebrantis ad cornu Euan-

gelij, quod legit Celebrans, si velit, in cornu Epistolæ; & resumit, si ea vtitur, Planetam plicatam Subdiaconus.

10 Interim dum cantatur R. Diaconus ponit librum Euangeliorum super Altare: & Sacerdos, ministrante Diacono nauniculam, ponit incensum in Thuribulo. Deinde Diaconus dicit, Munda cor meum, accipit librum de Altari, petit benedictionem à Sacerdote: postea Subdiacono

H h

diacono

242 Comm. in Rubr. Missalis. Pars IV. Tit. VII.

diacono librum tenente, medio inter duos Acolythos tenentes candelabra accessa, signat librum, incensat, & cantat Euangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculum Sacerdoti, qui & incensatur à Diacono.

Non discedit Celebrans à cornu Epistola. Omnia fiunt, etiam à Thuriferario, prout ad Euangelium Missæ diximus 2.par. tit. 6. num. 5. pag. 127.

hic adde tamen, quod si Diaconus Casula plicata vtitur, incensato Celebrante priorem resumit, eo modo quo diximus pag. 68.

11 Post h.ec benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistole dicit in tono Orationis ferialis, Dominus vobiscum.

Eodem modo cantat Præfationem manibus iunctis, assistentibus hinc inde Ministris, cum quibus dicit Sanctus, &c. cum autem manu benedicturus est ramos, Diaconus eleuat à dextris fimbriam Plauialis anteriorem; Celebrans verò dum dextra signum Crucis facit, ponit sinistram super Altare, ex Rubr. gener. par. 2. tit. 3. nu. 5. pag. 109. & tit. 7. num. 5. pag. 134. In Orationibus nihil est detrahendum, neque mutandum, licet benedicuntur rami arborum, non palmæ, nec oliuarium rami: quia iij rami arborum

succedunt palmarum loco, & à populo eo die vocantur palmæ. Neque Romæ (vbi saltem oliuæ benedicuntur, non alie inferiores arbores) tacentur ea verba in quarta Oratione, ceterarumq; arborum: neque est mendacium sicuti non est mendacium dicere in Paraclese, Ecce lignum Crucis, adhibita tunc Cruce argentea à Celebrante.

12 Circa finem quintæ Orationis, Acolytorum alter accipit de Credentia vas Aquæ benedictæ cum aspersorio, & vna cum Thuriferario accedit ad Celebrantem pro Diaconum.

13 Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter ^d aspergit rami Aqua benedicta, dicendo Antiphonam, ^e Asperges me sine cantu, & sine Psalmo: & ter ^f adolet incenso.

^d Aspergit ramos.] Ordo Rom. accepto nimirum aspersorio de manu Diaconi cum solitis osculis & reverentijs. Aspergit autem ter, id est in medio, à dextris ramorum, & à sinistris eorum.

^e Asperges me.] Submissa voce Versum illum tantum.

^f Adolet incenso.] Ordo Romanus; eo modo scilicet quo aspersit, nihil di-

cens. Diaconus autem in aspersione & incensatione eleuat fimbriam plauialis. rursus Celebrans in cornu Epistola, vt prius, addit quæ sequuntur in Missali.

Benedictio hæc breuior est quam sit in Ordine Romano; sufficiens tamen, demptis Orationibus, quæ multo plus habentur ibi.

14 Completa benedictione, ^g dignior ex Clero accedit ad Altare, & datum bene dictum Celebrati, qui non genuflectit, nec osculatur ma-

N.B.

num dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, à quo ipse accepit, deinde Diacono & Subdiacono paratis, & alijs Clericis singulatim per ordinem, vltimò laicis: omnibus genitentibus, & ramum ac manum Celebrantis osculantibus, ^h exceptis Prelatis, si adsint.

g Dignior ex Clero.] Dignior, qui dat ramum Celebranti, stans in suo habitu sine Stola, eidem stanti dabit, & cum osculo rami ab utroque facto, non manus; deponit autem Celebrans ramum suum in manu Acolyti, & dum alijs aperto capite, ut diximus pag. 238. stans distribuit, Diaconus à sinistris eius ministret eidem ramos, eos tantum osculando, deposito

interim suo ramo super Altare. Alter Acolythus ministrabit ramos Diacono sine osculis.

h Exceptis Prelatis.] Canonici quoque nō osculantur manum Celebrantis Canonici, ex Cœrim. lib. 2. cap. 17.

Si populus est multus, poterit alius Sacerdos mitti, qui distribuat laicis, sed Ordo Romanus à Celebrante distribui iubet.

i Postea fit ⁱ Procesio. Et primò Celebrans ^l imponit incensum in thuribulum: & Diaconus vertens se ad populum dicit: Procedamus in pace. Et Chorus respondet: In nomine Christi, Amen. Precedit thuriferarius ^m cum thuribulo fumigante: deinde ⁿ Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ^o vltimò Celebrans cum Diacono à sinistris, omnes cum ramis in manibus: & cantantur sequentes Antiphona, vel omnes, vel aliqua, quousque durat Procesio.

i Procesio.] Tradit Ordo Romanus.

l Imponit incensum.] Ministrante Diacono, & Thuriferario, cum benedictione, de more.

m Cum thuribulo fumigante.] Ut quasi sternat viam Crucifixo sequenti cum odore incensi: vel quasi Christus trahat post se sequentes in odorem vnguentorum suorum.

n Subdiaconus paratus.] Eo modo

quo supra; & ille idem qui supra, non aliis defert Crucem inter Acolythos, cuius usum in Processione antiquissimum docet Baron. anno 398. ut par. 1. diximus tit. 19. num. 3. pag. 65. & praediti quatuor deponunt alicibi ramos suos, ut commodiū gestent alia.

o Ultimò Celebrans.] Cooperto capite, & cum ramis in manibus suis, tam Celebrans quam Diaconus.

16 In reuersione Procesionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, & clauso ostio stantes versa facie ad Procesionem, incipiunt ^{v. p.} Gloria, laus. & decantant duos primos Versus. ^q Sacerdos vero cum alijs extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, canunt alios Versus sequentes, vel omnes, vel parte, prout videbitur:

H h 2 &

& qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent, Gloria, laus, sicut à principio. Postea Subdiaconus hastili Crucis percūtam: qua statim aperta, Procesio intrat Ecclesiam cantando.

p. *Gloria, laus.*] Duodecim tantum Versus habet *Ordo Romanus*, & auctor eorum dicitur fuisse Aurelianensis Episcopus, de carcere idcirco liberatus. lege Durand. libro 6. cap. 67. Quam Historiam describit etiam *Bartolomaeus anna 835. ex probatis Aucto-*

ribus.

q. *Sacerdos cum alijs.*] Sacerdos coo-

perto capite, Subdiaconus prope per tam in medio, versa tunc imagine Crucifixi ad Sacerdotem.

r. *Percutit portam.*] Semel in una parte portæ, & cum ima parte hastili, ex *Ceremoniali Pap.* lib. 2. cap. 39. & *Rituali Romano Pauli V.* tum ad Altare deponit Crucem prope Creden-
tiam, si Missa sequatur solemnis.

17 R. *Ingrediente Domino, &c.* Habet *Ordo Romanus.*

18 Deinde celebratur *Missa*, & rami tenentur in manibus dum cantatur *Paſſio* & *Euangelium tantum.*

Ad totam Missam tenebantur ramii in *Ordine Romano*: sed ad *Paſſionem omnino*, ut, dum igit̄ omnia Crucis narratur, eiusdem victoria per ramos ostendatur. Celebrans autem dum legit in cornu Epistolæ *Paſſionem*, pal-
mam teneat ſinistra manu, *Cerimon. Marcelli*, lib. 2. cap. 41. idem & mi-
nisti faciant. Missa habetur in *Antiphonario* & *Sacramentarii Gregoriani*; vniquaque dicitur *Oratio*, quæ à Sancto Ambroſio accepta est, *ex Pamelio*, de Feria 6. in *Parafœne Ambroſi*.

19 In Missa legitur *Paſſio* à S. Matthæo scripta: nam Alexander Papa in-
ſtituit, *Paſſionem* legi hoc tempore à
quatuor Euangeliſtis scriptam, eo-
demque ordine quo ipſi ſcripferunt, *Durand.* cap. 68. refert S. Auguſt. *Sermone 144. de Tempore*, uno tan-
tum die *Paſſionem* legi ſolitam fuiffe,
& ſecundum Matthæum; & cùm ille voluiffet eam legi iuxta quatuor
Euangeliſtas, factum quidem eſt, ſed

cum auditorum ob nouitatem per-
turbatione.

Note illæ C. S. non ſuntan-
tiquæ, auctorem habent incertum; &
puto eas significare Christum, Chio-
niam, Synagogam; alij, Christum,
Cantorem, Succentorem: nam Diaco-
ni dicuntur hodie Cantores *Paſſionis*
in *Cerimon.* Vox autem *Succentor* non
eſt noua aut recens in Ecclesia Latine;
quam ego legi inter Dignitates Caſ-
trenſes Auerlanæ in instrumento cele-
brato cum Fratribus Minoribus an-
no 1234. quod habetur *apud Lucas*
VVadingum in Regeſto Pontifici ab
calcē Annalium Minorum, anno 1233.
Bulla 27. Ad cantandam vero *Paſſionem* eadem obſeruanda ferè ſunt quæ
infrā dicemus in *Parafœne num. 3.* Ied
Stolæ Cantorum erunt violaceæ, vi-
de ibi. Dilatio enim hæc fit in gratiam
noſtri Ordinis, qui hodiernam no-
cantat Missam.

20 Non peritur benedictio, quia
auctor

auctor benedictionis extictus legitur; eademque de causa neque luminaria deferuntur, neque thus adhibetur, ex Ordine Romano, quia feruor deuotionis in Apostolis tenuerat. Nec dicitur *Dominus vobiscum*, in detestationem malè salutantis Iudeæ; neque gloria Christo datur, qui in Passione est, Durand. ibidem. De omissione Gloriatibi *Domine scribit Microlog.* etiam c. 52. Omnis autem solemnitas in tanta mæstria tollitur; & in fine tantum, more solito, tamquam ad Euangelium Missæ petitur benedictio, incensatur liber, qui & osculandus datur Celebranti in initio postremæ partis, cum eiusdem incensatione, Durand. ibid. in fine quoque respondetur, *Laus tibi Christe*, que item (excepta incensatione libri & Celebrantis) seruanda erunt in Missis priuatis.

21 Ad legendam autem Passionem in Missa priuata non extinguntur luminaria in Altari, ut ex professio probat *Paulus Comitulus in Respons. moral. lib. 1. quaest. 49.*

22 In fine Missæ legitur Euangelium varie, ut dicitur *part. 1. Rubr. tit. 13. num. 2. pag. 46.* nimis in Missis priuatis Euangelium Palmarum, in solemni solitum S. Ioannis, & in ijs primatis, quæ sequuntur immediate benedictionem palmarum.

23 Mysticæ in hac Benedictione, Processione, & Missa, recole decimam fuisse Lunam hac die, in qua ducebantur agni in domos immolandi in Paschæ; *Exod. 27.* & ecce Christus Agnus Dei portatur ad victimam, *Ierem. 11. ex Amalar. lib. 1. cap. 10.* unde partim lætitiae, ob palmas, victoria lymbolum, partim mætroris est hæc dies; quia includitur in

Ierusalem ut Agnus ad occisionem. Porta Ecclesiæ clausa, & hostili Crucis aperta, designat Ierusalem cœlestem per Christi Passionem nobis reseratam. unde dicitur *q. Ingrediente Domino in sanctam civitatem.* Reliqua per se patent ex Historia Euangeliæ, & Benedictione ramorum, id est ex verbis Benedictionis.

24 Sed quid agendum, si Procesio extra Ecclesiam exire nequeat? Fiat circum Ecclesiam, & quod ante portam præstandum erat, fiat in vestibulo ante ingressum Cappellæ maioris.

25 Quid item, si Cantores desint ad cantandam Passionem? eo casu Diaconus solus Missæ cantet totam; & ea finita, redeat ad Altare, ac reliqua faciat pro parte postrema, ut supra dictum est, & dicemus Feria 6.

26 In Feria quarta sequenti ad Introitum non genuflectitur. Duæ Lectiones leguntur, ex Ordine Romano, vel propter Ordinationes futuras in Sabbato sancto, Durand. cap. 70, vel quia in prima Lectione de morte animæ, in altera de morte corporis agitur: Christus autem mortuus est pro redēptione vtriusque, Amalar. lib. 1. cap. 11. vel quia ea die venditus est Christus: unde quasi sit Feria 4. Temporum, habet ieiunij duplēcē rationem; & inde sumptum est, quod in ieiunio post sextam Feriam, Feria quarta primum locum obtinet, Durand. loco nunc citato. Tractus post secundam Lectionem dicitur, ut in Paraseue, qui, ut alias diximus, luctum significat, Ruper. lib. 5. cap. 13.

27 Habet in Antiphonario & Sacramentario S. Gregorij Missarum Officia præcedentis tridui.